

## Mandlige og kvindelige energier

Mennesker i dag lader sig i høj grad narre til at tro, at to tilfældige mennesker altid kan finde ud af det sammen og blive lykkelige, hvis de begge er villige til at gå på kompromis, tilpasse sig og bruge kræfter på forholdet. Alle ægteskabsmanualer, -kurser og -rådgivere lægger megen vægt på denne ide og ser helt bort fra det allervigtigste princip: at vælge den rigtige partner fra starten af. Det ser ud, som om menneskeheden helt har ignoreret dette princip som en nøgle til lykke.

Det er sandt, at alle mennesker ønsker at gifte sig med én, de elsker, men de kender ikke de vejledende principper, som de skal bruge som hjælp for at blive lykkelige. Hvis de gifter sig med den forkerte person, vil de finde ud af, at selv ikke en nok så stor indsats kan bringe stabilitet ind i ægteskabet. De vil befinde sig i den mest ulykkelige situation, man kan tænke sig. Selv mange tilsyneladende stabile ægteskaber består af par, som har affundet sig med deres skæbne på grund af frygt: frygt for at bryde religiøse eller sociale regler, frygt for at være alene, frygt for en lavere levestandard, frygt for at såre børnene osv.

For at forstå det vejledende princip bag partnerudvælgelse må vi forstå forskellen mellem mandlige og kvindelige energier, og især hvordan de virker hos mennesker. Hvis forskellen ikke anerkendes og tages i betragtning i forbindelse med udvælgelsen af en partner, vil mindst 50 % af alle ægteskaber fra begyndelsen af være bestemt til at mislykkes blot ud fra sandsynlighedens lov.

Apostlen Paulus forstod forskellen og skrev om ideen i en af de mest kontroversielle og misforståede passager i Biblen. Han skrev: "I hustruer skal underordne jer under jeres mænd som under Herren; thi en mand er sin hustrus hoved, ligesom Kristus er kirkens hoved, han som er sit legemes frelser. Ja, ligesom kirken underordner sig under Kristus, skal også hustruerne underordne sig under deres mænd i alt." (Efeserne 5:22-24). En tilsvarende påmindelse findes der i 1. Mosebog til Eva: "Men til din mand skal din attrå være, og han skal herske over dig." (1. Mosebog 3:16)

Mange personer er ude af stand til at undersøge disse skriftsteder objektivt, fordi de tilskriver deres oprindelse et mandsdomineret samfunds snæversyn på kvinder, som var almindeligt i den periode. De ræsonnerer, at fordi Paulus voksede op i et mandligt hierarki, skrev han for at tilpasse tænkningen til den tid. Det er sandt i en vis udstrækning, men vi må ikke begå den samme fejl, som mange beskylder Paulus for at begå; vi må ikke overse den underliggende sandhed, som han præsenterer, fordi vores egne forudfattede synspunkter skaber snæversynethed.

Paulus forklarer, at dette emne er "et stort mysterium." En del af det store mysterium er den grundlæggende forskel mellem mandlige og kvindelige energier, og der er virkelig en forskel.

Paulus sagde, at kvinder skulle underordne sig deres mænd, som om de var hovedet, ja selv som manden underordner sig Kristus. Dette er nok det mest misforståede og nedrakkede skriftsted i Biblen. Nutidens frigjorte kvinder gør instinktivt oprør mod ideen om at underkaste sig og undgår det mandlige totalitære herredømmes fundamentalistiske lære – og det gør de med rette. Paulus havde ikke til hensigt at udråbe manden som familiens hersker, for han talte om mandlige og kvindelige energier, SOM BEGGE EKSISTERER I BEGGE KØN.

Mandlig energi er den sendende eller udstrålende energi. Kvindelig energi er den modtagende eller magnetiske energi. Det mentale er en mandlig energi, følelsesmæssig energi er kvindelig. Derfor har den mandlige side i alle mennesker de energier, som kontrollerer, styrer og underviser, mens den kvindelige side har det, som skal modtage eller lære, kontrolleres på en intelligent måde samt styres i en bestemt retning, for at stabilitet kan opnås. På det fysiske plan er manden den, som sår sæden, og kvinden er modtageren af sæden og undfanger. På det mentale plan er det manden, som er igangsætter af ideer

ved hjælp af sine mentale energier; kvinden giver næring til hans ideer og lader frugten vokse ved hjælp af sine emotionelle energier; Væsken (følelserne) i hendes mentale "moderskød", som skaber form, forsyner deres skaberværk – barnet af deres kombinerede energier – med næring. Gennem det mentale samleje mellem den mandlige og kvindelige energi, skabes der mægtige tanke (mandlige) former (kvindelige). Den gamle talemåde: "Bag enhver stor mand findes der en stor kvinde," åbenbarer sandheden om samspillet mellem disse energier.

Dette er også sandt, når en kvinde dominerer fysisk i et mandligt orienteret samfund. Hun dominerer ved hjælp af sine mandlige energier, og hvis hun har en mandlig livsledsager, bliver han kvindelig i forhold til hende, selv om han har et mandligt legeme.

Samspillet mellem de mandlige og kvindelige energier skaber balance i universet; den ene er ikke større end den anden. De er to ligeværdige aspekter af den ene energi, Hensigt. I virkeligheden dominerer de to energier på forskellige områder. I den fysiske verden dominerer manden, hvilket kan ses på hans stærkere krop. Med hans styrke er det nemt for ham at overmande kvinden, hvis det er det, han ønsker.

Men på det næste niveau, følelsesverdenen, dominerer kvinden tydeligt. Hendes følelsesmæssige styrke er mandens langt overlegen, og når kvinden bruger denne energi som en løftestang i forholdet, så bliver manden overvældet og giver efter for kvinden på trods af sin større fysiske styrke.

Den mandlige energi dominerer så på det næste plan, det mentale. Det er derfor, der findes flere mandlige ingeniører, matematikere og opfindere, og at der er flere mænd i jobs, som kræver rene mentale beregninger.

Kvinden dominerer derefter på det næste niveau, som er det intuitive. Kvinden er langt mere følsom over for at opfatte på niveauet over det mentale, ligesom hun har langt nemmere ved at tro på ting, som sindet ikke kan forklare.

Vi kan altså se, at på disse fire opfattelses- og bevidsthedsplaner er der stor ligevægt mellem de to energier. Det er sandt, at på forskellige tidspunkter i tiden er den ene eller den anden energi dominerende. I de perioder, hvor der sker en involution (nedstigen i materien), er den kvindelige energi dominerende, og under evolutionen (opstigen fra materien), dominerer den mandlige energi. Kvindelig energi trækker os ned i materien og skaber form, således som Eva symbolsk trak Adam og hele verden ned i materien og formen ved at spise af den forbudte frugt – det som vi kalder syndefaldet. Mandlig energi trækker os ud af materien og hen mod ånden, således som Kristus gjorde, da han lod sig korsfæste, så han kunne løfte den fysiske krop op på åndens plan. Begge dele er nødvendige, når vi skal opfylde Guds Plan og opfylde det Ene Livs kreative Hensigt.

Den kvindelige energi fører os ned i oplevelsens verden, og når vi har leget og eksperimenteret på "Gudernes legeplads", fører den mandlige energi os hjem.

Vi må huske på, at vi alle indeholder begge disse energier, uanset hvilket legeme vi har. Vi spiller alle rollerne både som sender og modtager, men vores sjæl tiltrækkes af enten en mandlig eller kvindelig krop i et bestemt liv, fordi – på dette punkt i tiden – er vores livskraft ladet eller polariseret i den retning; denne ladning varierer i os alle sammen fra liv til liv. Hvis et menneske på nuværende tidspunkt befinder sig i et kvindeligt legeme, er det et tegn på, at hendes sjæl har behov for at være polariseret på denne måde for at opnå maksimal fremgang gennem at lære og modtage. Hvis man befinder sig i en mandlig krop, så må han være den, der sender, igangsætter og underviser for at tilfredsstille sin sjæl. For at opnå det bedst mulige resultat må vi dog balancere mellem og bruge begge energier i os. Den kendsgerning, at vi befinder os i

enten en kvindelig eller mandlig krop, er et udtryk for vores sjæls hensigt om, at den ene eller anden energi bør være den dominerende, og at vi bør rette opmærksomheden mod dette.

Paulus forklarer, hvordan den kvindelige energi skal underordnes den mandlige; det er uheldigt, at religionerne har brugt hans lære som en undskyldning til at nægte kvinden sin ytringsfrihed og til at begrænse hendes handle- og bevægelsesfrihed.

Paulus siger, at hustruer skal underordne sig deres mænd "som under Herren" og på samme måde som "kirken (formen) underordner sig Kristus (ånden)." Alle religioner har – når de har læst dette skriftsted – overset det altafgørende punkt, at en kvinde ikke kan underordne sig sin mand som under Herren, hvis manden befinder sig på et lavere stadie i sin åndelige udvikling end hun selv. I et ægteskabeligt forhold får den ægtefælle, som er nået længst i sin udvikling, automatisk rollen som den afsendende energi og bliver igangsætter/afsenderen i forholdet. Hvis en kvinde derfor gifter sig med en mand, som står under hende udviklingsmæssigt og underordner sig ham, så vil det svare til den fejlagtige handling, at Kristus skulle underordne sig kirken. Det vil tydeligvis være forkert, hvis Kristus skulle gøre det, og ingen af parterne ville få gavn eller fremskridt ud af det.

Kirken har ikke noget, den kan belære Kristus om og mister sit åndelige liv, hvis den prøver at overtage Hans rolle. Desværre er dette tilfældet i øjeblikket. Kirken forsøger at få Kristi lære til at være i overensstemmelse med dens egen hensigt og herredømme i stedet for omvendt. Som konsekvens heraf er det åndelige liv stort set ikke eksisterende.

Hvor mange åndeligt udviklede kvinder er blevet beordret af deres religiøse lærere til at underordne sig deres mænd, som er mindre intelligente, end de selv er? Gennemsnitligt vælger omkring 50% af alle kvinder sådanne ægtefæller, og hvis de underordner sig dem, vil de befinde sig i en meget ubehagelig og utilfredsstillende situation. Da de er højere udviklet, vil de automatisk befinde sig i rollen som den sendende/mandlige, mens de forsøger at underordne sig deres mænd, som er i den modtagende/kvindelige rolle. På den måde er ingen af parterne i forholdet i stand til at afbalancere deres energier, og begge vil være ulykkelige, uanset hvor mange personlige interesser, de har fælles, og hvor meget de forsøger at finde harmoni.

Kvinden må ifølge sin natur rette sin opmærksomhed mod en afbalancering af sine modtagende energier for at opnå tilfredsstillelse og glæde i ægteskabet. Da de mandlige energier er dem, der fører os hen imod evolution, så må hun finde en ægtefælle, som hun kan modtage evolutionær inspiration fra. For at opnå tilfredshed må kvinden derfor finde en mand, som er mere åndeligt udviklet end hun selv, ellers kan hun IKKE blive modtageren på samme måde, som kirken er modtageren i forhold til Kristus.

Vi forstår, at i et enkelt kort liv er dette ikke muligt for alle. Hvis en kvinde befinder sig i en afsendende rolle, er det dog meget bedre for hende at udføre denne rolle med sin mandlige energi end at forsøge at underordne sig en mand, som er mindre udviklet.

Dette punkt er af den yderste vigtighed, for dette misbrug af energi er hovedårsagen til, at halvdelen af alle gifte par er utilfredse. Hvis enhver kvinde satte sig for at gifte sig med en mand, der var mere åndeligt udviklet end hende selv, og som ville gøre det muligt for hende at blive en villig modtager, så ville succesraten for ægteskaber springe op på 75%. En højere succesrate er usandsynlig, for ca. 25% af alle mænd og kvinder kan ikke blive lykkelige med nogen og er ikke udviklede nok til at etablere et godt og gensidigt forhold. 75% er ikke desto mindre en stor forbedring i forhold til 25%. Anvendelsen af dette ene princip kunne næsten skabe tusindårsriget med fred, som kristendommen forestiller sig. (Disse procenter er selvfølgelig cirka tal).

Paulus forklarer, hvilken type forhold manden skal have til sin hustru: "Mænd, elsk jeres hustruer, ligesom Kristus har elsket kirken og givet sig hen for den for at hellige den ved at rense den i badet med vand ved ordet, for at føre kirken frem for sig i herlighed, uden mindste plet eller rynke, hellig og lydefri." (Efeserbrevet 5:25-27) Ligesom Kristus må være mere åndeligt udviklet end kirken, hvis han skal kunne "hellige" og undervise den, således må manden have højere viden og åndelighed og være i stand til at undervise sin hustru, hvis han skal udføre rollen som afsender.

Det betyder ikke, at mændene som helhed er mere udviklede end kvinderne, men det betyder, at for at opnå tilfredsstillelse må den enkelte kvinde finde en mand, som er højere udviklet (eller tæt på samme niveau) som hun selv, hvis hun vil opnå et stabilt, fuldstændigt tilfredsstillende ægteskabsbånd. Man kan stadig have et rimeligt ægteskabeligt forhold, hvis rollerne er byttet om, men vi leder efter det optimale her.

Kvindelige energier er modtagende energier, og hvis de er forenet med en mand, som ikke kan sende til dem, så finder de ud af, at de er nødt til at TAGE. Når en kvinde befinder sig i en situation, hvor hun tager, sker dette ofte med stor kraft og til stor forfærdelse for både hende selv og ægtefællen. Hendes energier tvinger hende til enten at modtage eller tage. Hun kan blive meget ustabil, hvis hun modsætter sig denne naturlige energistrøm.

Manden befinder sig i en situation, hvor han enten er den naturlige afsender i forholdet, eller hvor han får sine energier "taget." Han finder ud af, at hans sjæl leder ham hen imod at være afsenderen på den ene eller anden måde: enten ved at give eller ved at kvinden selv tager. Hvis han modsætter sig denne energistrøm, bliver han ustabil.

Sand tilfredsstillelse findes udelukkende, når manden er den naturlige afsender og kvinden den naturlige modtager.

For at opnå denne tilfredsstillelse er der to ting, der må ske:

For det første må mænd og kvinder, der leder efter en partner, anerkende deres naturlige energistrøm, og kvinden må vælge en mand, der er på et højere udviklingsstrin end hun selv. Således må de vilkårlige og tilfældige valg af ægtefæller, som vi ser i dag, erstattes af et mere videnskabeligt valg. Mennesker må lære at bedømme deres mulige ægtefællers intelligens med rimelig stor succes. Når det først bliver kendt, hvad man skal se efter, vil kvinden forstå, at hun ikke vil blive tilfreds med en mand, som ikke på en naturlig måde kan sende til hende.

For det andet må hele den måde, vi vejleder omkring ægteskaber, ændres. Omkring 50% af alle gifte par er ulykkelige, fordi de er sammen med den forkerte partner. Som vi har påpeget, er løsningen ikke et kursus eller vejledning. Løsningen er desværre mere gennemgribende (set fra samfundets side): skilsmisse og et nyt ægteskab med partnere, som balancerer hinandens energier.

"Men," lyder indvendingen. "Skilsmisse er en dårlig løsning. Den bryder familier op, sårer folk og er hård for børnene....."

Det er sandt i mange tilfælde. Mange børn bliver ofre på grund af selviske formål, når den eneste grund til at bryde ud af et ægteskab, er et begær efter en ny oplevelse. På den anden side er et dårligt ægteskab værre end en skilsmisse. Der skabes ikke en stabil familie, individer bliver såret dagligt, og det er langt mere skadeligt for børnene end at leve med en enlig, ansvarlig forælder.

Alle kvinder bør se på deres partnere og spørge sig selv: Er jeg ulykkelig, fordi jeg er ude af stand til at modtage fra ham? Alle mænd bør spørge sig selv: Føler jeg mig utilfreds, fordi jeg ikke kan sende til hende? Hvis svaret er "ja," så bør man alvorligt overveje skilsmisse og et nyt forhold. Hvis der er børn involveret, bliver sådan en beslutning dobbelt så svær, men man må indse, at en ubalance i energien påvirker børnene, og at en skilsmisse og et korrekt forhold i virkeligheden vil gavne dem. Når børnene påvirkes af afbalancerede energier, vil de have tendens til at blive mere stabile.

I tilfælde af skilsmisse må begge forældre gøre alt, hvad der står i deres magt, for at børnene påvirkes af både en mor og en far. Det er sørgeligt, at den ene forælder i så mange tilfælde vil være hævngherrig og sabotere forholdet til den anden, når det gælder børnene. Dette kan nemt skabe en situation uden vindere.

Man må forsøge at undgå at have en sort/hvid holdning i både dette spørgsmål og alle andre. Sjælen ønsker måske, at en person skal blive hos en partner af tvingende omstændigheder, men generelt er den korte, smertefulde periode efter en skilsmisse ingenting at regne mod den daglige smerte ved at befinde sig i et dårligt ægteskab – for alle familiens medlemmer.

Når hun vælger en partner, skal kvinden ikke blot vælge én, der er højere udviklet, men også én, som ligger ret tæt på hendes eget bevidsthedsniveau. Hvis den udviklingsmæssige forskel mellem mand og hustru er meget stor – også selv om det er manden, der er mere udviklet end kvinden – vil det ligeledes skabe problemer, og båndet mellem dem vil være svagt. I det tilfælde hvor manden gifter sig med en kvinde, som ligger langt under ham udviklingsmæssigt, vil han være ude af stand til at give til hende på en tilfredsstillende måde, fordi hun ikke vil være klar til fuldt ud at værdsætte det, som han har at tilbyde. Hvis vi siger, at menneskehedens udvikling går fra 1 til 10, så kan man sige, at en mand, som ligger på 10, bør gifte sig med en kvinde på 8 eller 9. Hvis han gifter sig med en kvinde, der ligger på 6 eller lavere, vil den store afstand være en hindring for, at der kan dannes et stærkt bånd, og et stabilt, menneskeligt molekyle vil være umuligt.

Hvis en kvinde føler, at hun ligger på 10, og ikke kan finde en mand, som ligger højere, men alligevel føler at hun skal gifte sig, så bør hun vælge en mand, der ligger så tæt på hende selv udviklingsmæssigt som muligt. Ikke alle vil finde fuldstændig tilfredshed i et forhold i alle liv, heller ikke selv om de har fuldstændig viden om disse ting, men den viden kan føre dem frem mod en meget stor glæde, som deres sjæl ikke kan holde tilbage, så længe de ikke holder op med at være søgende.

Kvinden, som ligger på 10 udviklingsmæssigt og ikke kan finde en fysisk mand, der kan sende til hende, vil opnå sin åndelige tilfredshed og balance i de højere kontakter, som hun vil få.

Mange vil komme med indvendinger angående skilsmisse på grund af religiøse overbevisninger, men skilsmisse burde ikke afskrække nogen, hvis de undersøger Biblen. Jesus angiver en grund til, at et par med god grund kan skilles: "Men jeg siger jer: Enhver, som skiller sig fra sin hustru af anden grund end utugt, forvolder, at der begås ægteskabsbrud med hende, og den, der gifter sig med en fraskilt kvinde, begår ægteskabsbrud." (Matthæus Evangeliet 5:32)

Her har vi et andet skriftsted, som har været meget misforstået, og som har forårsaget mange problemer i verden. Mange religioner har forbudt skilsmisse på grund af disse ord fra Jesus.

Bemærk, at Jesus sagde, at den eneste gode grund til skilsmisse er "utugt." Den fremherskende tro blandt kristne er, at utugt er sex mellem to ugifte personer eller mellem gifte mennesker, som ikke er gift med hinanden. Men her ser Jesus utugt som noget, der sker inden for ægteskabet. Derfor er den betydning, som Jesus ville give udtryk for, ikke den, som tillægges ordet af mennesker i dag.

I virkeligheden behøver utugt slet ikke at have noget med sex at gøre, for i de sammenhænge, hvor det bruges i Biblen, betyder det "at blive fremmedgjort" eller "at fjerne sit hjerte fra."

Hvis således en hustrus hjerte er blevet fremmedgjort i forhold til sin mand, kan han med god grund lade sig skille fra hende. Gud kaldte ofte Israel for sin hustru, og når hun begik utugt mod Ham og fjernede sit hjerte fra den sande Gud og tilbad afguder, begik hun utugt imod Ham, og Han gav Israel, hustruen, et skilsmissebrev.

Således er det også med mennesker. Hvis deres energier ikke er korrekt sammensat og afbalancerede, begår de utugt, bliver fremmedgjorte og bør søge skilsmisse.

Hvis på den anden side deres energier er afbalancerede, og manden lader sig skille fra en hustru, som har givet ham sit hjerte, så "forvolder han, at der begås ægteskabsbrud med hende." Sagt på en anden måde så forårsager han, at hun må tvinge sit hjerte til at søge en anden, som måske befinder sig på et forkert sted udviklingsmæssigt set i forhold til hende. "Og den, der gifter sig med en fraskilt (skilt af en forkert grund) kvinde, begår ægteskabsbrud." Hvis en mand gifter sig med en kvinde, hvis hjerte stadig er hos hendes oprindelige ægtefælle, så fremkommer der en energimæssig ubalance, og det er i virkeligheden, hvad sand utugt og sandt ægteskabsbrud er.

Mange vil naturligvis spørge om, hvordan man finder en partner, som er på det rette sted udviklingsmæssigt. Hvordan kan man afgøre, om han eller hun er på 5, 7 eller 10?

Det er virkelig svært at indkredse et menneskes rette udviklingstrin. Der kunne skrives mange sider med en vejledende procedure, men selv hvis vi udpeger helt korrekte principper, ville almindelige mennesker ikke bruge dem rigtigt. Når det gælder om at vælge partner, er det allervigtigste, en kvinde bør overveje, følgende spørgsmål: Er den mand, som jeg overvejer, i stand til at sende til mig og stimulere min åndelige udvikling? Kan han undervise mig og løfte mig til højere bevidsthedsniveauer? Forstår han sande principper hurtigere, end jeg gør? Er det naturligt for ham at give til mig? Er jeg tæt på ham udviklingsmæssigt? Har jeg tillid til hans dømmekraft?

Manden bør spørge sig selv: Virker det, som om hun vejleder mig, eller har jeg en naturlig tendens til at lede hende på vej? Nyder jeg at fortælle hende om de ting, jeg tror på? Er jeg i stand til at undervise hende og løfte hende til højere bevidsthedsniveauer? Reagerer hun, når jeg giver til hende mentalt? Elsker hun mig både på grund af mit sind og min følelsesmæssige stimulering? Er jeg den naturlige sender og hun den naturlige modtager i forholdet?

Begge parter bør søge bekræftelse angående forholdet fra deres egne sjæle og intuition gennem bøn, meditation eller kontemplation. Hvis et ægteskab er den rigtige retning for dem, kan de begge opnå sjælskontakt som et åndeligt vidnesbyrd om det rigtige i at indgå i forholdet. Hvis de ønsker yderligere bekræftelse, kan de søge råd hos et andet menneske, som de respekterer som et højtudviklet menneske. Denne tredje person kan så modtage en åbenbaring for dem som et ekstra vidnesbyrd. Den individuelle sjælsbekræftelse må dog altid have størst indflydelse.